

сприяння інтелектуальному розвитку та професійному становленню здібних учнів та студентів; створення інтегрованих навчально-виховних та профорієнтованих центрів, що мають на меті урізноманітнювати види та форми надання освітніх послуг; забезпечення навчальних закладів сучасною комп'ютерною технікою, інформатизація освітніх послуг з урахуванням досягнень у галузі інтерактивних інформаційних систем, дистанційного навчання та телекомунікацій, використання комп'ютерних технологій в пізнавальному процесі та професійній діяльності педагогічного персоналу, формування електронних освітніх програм; подальша реалізація та розширення програм змістовного дозвілля та екскурсійної активності учнів та студентів, розвиток мережі закладів фізичного та естетичного виховання та культури, повну або часткову компенсацію бюджетами різних рівнів їх витрат на надання послуг відповідним категоріям населення; розширення мережі курсів з вивчення комп'ютерної техніки, іноземних мов, економічних наук; активізація процесів становлення моделі державно-суспільного управління системою освіти тощо.

Т. І. Єфіменко

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ПОДАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКИХ РИЗИКІВ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ

Сучасне методологічне забезпечення бухгалтерського обліку потребує доповнення положеннями відносно визнання, оцінки і подання у звітності чинників бухгалтерських ризиків. Ігнорування цієї необхідності несе загрозу якості фінансової звітності, її зрозумілості, доцільності, достовірності і придатності для зіставлення. Сучасні методичні рекомендації щодо розробки облікової політики не передбачають методів ідентифікації і подання у звітності втрат (чи вигод), пов'язаних з впливом бухгалтерських ризиків. Управління бухгалтерськими ризиками повинне стати частиною системи, регульованої наказом про облікову політику, у рамках процедур внутрішньогосподарського контролю на підприємстві.

У змісті основних нормативних актів, що регулюють бухгалтерський облік і звітність в Україні (Закон про бухгалтерський облік, НПСБО) дефініція "ризиків бухгалтерського обліку", на жаль, не заявлена. Методичні рекомендації відносно облікової політики підприємства містять лише посилання на валютні ризики і ризики для господарських сегментів. Хоча мета бухгалтерського обліку і фінансової звітності – "надати інвесторам, власникам, кредиторам та ін. інформацію про ресурси і результати підприємства, корисну для оцінки майбутніх потоків грошових коштів, вже сама передбачає інформацію про ризики.

Постіндустріальний етап розвитку суспільства від інформаційного суспільства до суспільства знань і умінь визначає інформацію

"домінуючим об'єктом власності", що дозволяє визнати інформаційні ризики найактуальнішими для сучасного світу. При очевидній "цінності інформації бухгалтерського обліку" така інформація "недостатньо представлена в літературі для менеджерів і в методичних матеріалах по управлінню підприємствами", – вважає М. С. Пушкар.

Актуальність облікового забезпечення управління Л. О. Сухарева і В. М. Жук обґрунтовують: 1) "роллю інформації в системі управління бізнесом, завдяки чому бухгалтерський облік, забезпечуючи інформацією менеджмент, набуває пріоритетного значення"; 2) "зміною відношення до інформації, коли вона перетворюється на специфічний товар з усіма наслідками (комерційна таємниця, вартість, ціна і тому подібне)"; 3) впливом сучасних політичних викликів, в умовах яких облікова інформація розглядається як потужний інструмент формування громадської думки і лобіювання інтересів, у першу чергу – економічних.

Ризики в бухгалтерському обліку і фінансовій звітності обумовлені відносністю істини в обліку. Облікову політику можна трактувати, з одного боку, як процес вибору певних варіантів, а з іншого, як інструмент впорядкування, регламентації облікових прийомів і методів.

Вибір тих або інших варіантів оцінки і методів обліку подій призводить до того, що одні й ті самі факти господарського життя на різних підприємствах можуть інтерпретуватися в бухгалтерському обліку по-різному і, відповідно, по-різному впливати на балансові статті. Це означає, що наказ про облікову політику дозволяє регулювати розмір балансових статей, впливати на показники фінансового стану і навіть оптимізувати оподаткування, іншими словами – ефективно управляти фінансовим станом підприємства.

М. Д. Жердєв

ПРОФЕСІЙНЕ УПРАВЛІНСЬКЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ – СПРИЯННЯ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

Управлінське консультування є особливою сферою послуг і складовою частиною інфраструктури ринкової економіки. Це важлива професійна діяльність, що допомагає керівникам аналізувати і вирішувати практичні завдання, пов'язані не тільки зі станом, але і стратегічним розвитком підприємства, а також переймати новітні досягнення вітчизняного і зарубіжного досвіду. Розвиток і зростання управлінського консультування в Україні свідчить про важливість і необхідність підготовки фахівців вищої кваліфікації для надання професійних послуг у цій сфері.

Професійний менеджер рівня «магістр» повинен володіти технологіями розробки, прийняття, реалізації управлінських рішень, без яких ефективно управління підприємством у складних економічних умовах